

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VI. An & quando donatio inter vivos revocari possit, ob ingratitude.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

mitur donatio facta, cum merita ex parte donatarii præcesserunt; in isto enim casu præsumitur facta fuisse donatio remuneratoria: tertio præsumitur donatio, cum venditor rem suam, nullâ necessitate, aut dolo inductus, sciens illius justum pretium, levioere tamen pretio vendit &c. vide apud Menochium plures casus præsumptæ donationis de arbit. l. d. casu 8. n. ult.

§. VI.

An & quando donatio inter vivos revocari possit, ob ingrati-
tudinem?

Donatio inter vivos semel legitime facta, & acceptata revocari regulariter non potest (quia semel legitime acquisitum, auferri huic non potest, nec quidem à Principe, nisi ex justâ publicæ utilitatis v. g. causâ) si tamen donatarius ingratus se exhibeat erga donantem, impias v. g. & violentas manus in illius personam, aut proximè illi conjunctam injiciendo, atrocibus injuriis, sive verbis contumeliosis, & injuriis in eum invehendo, grave damnum ipsi in rebus suis inferendo, grave vitæ periculum, & insidias vitæ illius struendo &c. poterit ob ingratiudinem talem, à donante de rigore juris, sive juxta jus scriptum, donatio facta revocari, ita ut probatâ ingratiudine, & sententiâ pro donatore à Judice latâ (sine cujus sententiâ non fit ipso jure ob ingratiudinem revocatio donationis) fructus etiam ex re donata, à tempore contestatæ litis percepti, restitui debeant.

Neque tamen quælibet donatio ob

ingratiudinem revocari potest; sic primò remuneratoria donatio, vel ob causam facta revocari non potest ob ingratiudinem, tum quòd non sit propriè dicta donatio, & consequenter sub odioso revocationis verbo non comprehendatur, tum quòd vim habeat potius justæ compensationis, quàm merè liberalis donationis, si tamen merita præstita non multùm excedat. Secundò revocari non possunt donationes factæ Ecclesiis, monasteriis &c. ob ingratiudinem Prælati seu administratoris, vel Capituli, aut utriusque simul, quia tales donationes censentur factæ Deo, in quem nulla ingratiudo cadere potest. Tertio revocari non potest donatio pro dote assignata filiæ, ob ejus aut mariti ingratiudinem, post contractum matrimonium, cum donatio talis ob causam necessariam facta, non videatur habere sufficientem liberalitatem; sicut & donatio propter nuptias facta. Quarto revocari non potest, collatio beneficii, ob ingratiudinem beneficiati in collatorem, quamvis enim talis collatio, donationis aliquid videatur habere, propriè tamen donatio non est, cum collator, etiam si non necessarid huic conferre debeat beneficium, absolutè tamen ad beneficium conferendum obligetur. Quintò si donator scivit ingratiudinem donatarii, & tacuit, voluntatem revocandi donationem nihil declarando, non potest hères illius aut successor post mortem illius revocare factam donationem, tum quòd jus revocandi, sit jus personale, ex speciali ratione donanti conveniens, quod cum illius morte, sicuti alia jura

merè personalia, extinguitur; tùm quòd remississe talem revocationem censetur donans, qui scivit donatarij ingratitudinem, contra eum tamen nihil movit.

§. VII.

De aliis duabus causis revocandi donationem inter vivos, ob supervenientiam scilicet liberorum & inefficaciam donationem?

Siquis liberos non habens, omnia sua bona, vel partem eorum notabilem donavit, donatione propriè dictà, quæ non tam remuneratoria est, aut piæ causæ facta, ac postea inopinatò, & præter spem liberos legitimos suscipiat, etiamsi unicus ille tantùm filius esset, re-

vocare potest donationem factam, ob quòd censetur donatio facta ralis, naturali jure sic præsumente, nisi liber nascantur, cùm nemo censetur revocare, posteros suos, seu liberis præteritis, ita ut etiamsi Ecclesiæ, aut piæ causæ facta sit talis donatio, saltem ulque legitimam liberorum revocari potest.

Denique etiam revocatur donatio officiosa, quæ nimium facta est cum officium paternæ pietatis in filios adnuendam legitimam, qui per quædam apud ludicem institutam, post mortem parentis donantis, saltem ulque legitimam, revocare possunt donationem factam; de qua querela, & inefficacia donationis revocatione præcipitur.

TITVLVS XXV.

DE PECULIO CLERICORUM.

Peculii nomine hinc veniunt bona Clericorum, seu beneficiorum secularium; quæ bona in triplici differentia sunt, alia enim sunt bona patrimonialia, quæ Clerico beneficiato competunt ex hereditate v. g. ex donatione, aut aliis contractibus Civilibus &c. quæ bona etiam peculium Castrense dicuntur. Alia sunt bona quasi patrimonialia, bona sive peculium quasi castrense, quæ clerici beneficiati acquirunt ut stipendia suorum laborum, officiorum & ministeriorum Ecclesiasticorum. Alia denique dicuntur bona merè Ecclesiastica sive

peculium profectitium, aut reddituum beneficiorum, quos habent tales beneficiati Clerici sui beneficiorum Ecclesiasticorum. De his ergo bonis Clericorum

§. I.

An Clerici sint veri Domini bonorum, ac reddituum Ecclesiasticorum, quos ratione beneficii percipiunt, etiam superfluum, an vero sint administratores tantum eorum?

Certum est primò, quòd Clerici beneficiati seculares Domini sunt bonorum patrimonialium, & quæ